

כך נמצאת הראשונה.

והוינן בה [כגירסת רש"י]: **מאי "למה הדבר הדומה?"** איזו הלכה למדו מדמיון שתי כוסות לשתי חטאות.

ומבארין: **הא מני, רבי היא, דאמר במסכת תמורה [כב ב], חטאת הראשונה שהיתה אבודה בשעת הפרשה של השניה, ואחר כך נמצאת, הרי היא מתה כחטאת שנתכפרו בעליה.**

אבל רבנן [שם] אמרו שהחטאת המיותרת תרעה, ומשיפול בה מום תיפדה, ויפלו דמיה

נשפך ליסוד, כי רק הוא נחשב "שיריים", ואילו שאר הכוסות נשפכין לאמה, לפי שדחויין הן. (167)

ורבי אלעזר ברבי שמעון אמר שם, שכל הכוסות נשפכין ליסוד, כי כוס עושה חבירו שיריים.

ונמצא, שלתנא קמא שם, שהוא רבי נחמיה, הזורק משאר הכוסות בחוץ יהיה פטור, כי הן דחויין אחר זריקת כוס ראשון. (168)

שנינו במשנה: **למה הדבר דומה למפריש חטאתו ואבודה והפריש אחרת תחתיה, ואחר**

והגר"ח ביאר שהרמב"ם כתב שחייב דוקא בזרק מקצת מתנות, ובאופן זה לא חל דיחוי בשאר כוסות עד שנתן כל המתנות, כי הדיחוי חל כאשר נעשה כל דין הדם, ורק בכוס אחד פטור משום שחל בו דין שיריים שמפקיע משאר הדם איסור חוץ, ובסוגיין מדובר בשתי כוסות שגמר בראשונה את כל המתנות בפנים, וחל דיחוי בשאר ולכן פטור וכן משמע מדברי הרדב"ז.

וכבר תמהו החזו"א [בגליונות ובסימן י'] וחזון יחזקאל [יב ה] למה בכוס אחד נפקע חיוב חוץ מפני שם שיריים שבדם, והרי עדיין יש עליו חיוב שאר זריקות, ואפילו אם בחטאת חיצונה התכפר במתנה ראשונה, הרי מדובר גם בחטאות פנימיות שכל המתנות מעכבות בהן, ואיך יחול שם שיריים אחר מתנה ראשונה, וכן מבואר בתוד"ה אלא שהקשו שג' מתנות שבחטאת לענין חוץ הוי כתחילתן עיי"ש.

ובמקדש דוד [כו, ד] כתב, שדעת הרמב"ם שפטול דיחוי דינו שאם עלה לא ירד, ונמצא שרק אם נעשה שיריים ופוקע ממנו שם קרבן, אז נפטר בחוץ, אבל אם חל דיחוי וזרקו בחוץ חייב כי ראוי להתקבל בפנים, ואף אם דם

167. יש לעיין אם לרבי נחמיה נדחות שאר הכוסות מזריקה, ואינן שיריים כלל, או שהם שיריים פסולים והגרי"ז דייק מלשון רש"י לעיל [לד, ב] שביאר שכוס השני דחיה בידים שלא נתן ממנו על הקרנות, ומשמע שהזריקה חלה עליו לעשותו שיריים אלא שנדחה, וראה מקדש דוד [כג, ד]. ולפי זה נמצא ויוכח מסוגיין כי פטול דיחוי אם עלה לא ירד, שאל"כ למה אינו חייב על כוס השני משום שהוא ראוי להתקבל בפנים, [וראה חזו"א יז, טז שדן בזה].

168. הרמב"ם [פי"ט ממעה"ק הי"ג] כתב הזורק מקצת מתנות חייב, וכו', אם קבל בשתי כוסות בין שנתן שניהן בחוץ או אחד בפנים ואחד בחוץ חייב. והשיגו הראב"ד שאחד בפנים ואחד בחוץ בין למאן דאמר עושה את חברו דחוי ובין למאן דאמר עושה אותו שיריים אינו ראוי בפנים. וביאר הר"י קורקוס ששתי כוסות כשתי חטאות לאחוריות שחייב על שתיהן בחוץ, וכבר תמה הקרן אורה שהרי מבואר בסמוך ששתי חטאות חייב על שתיהן רק משום שהנתרת נעשית עולה, מה שאין כן בכוס שניה שנדחית לגמרי.